

Psi cvičení na pomoc autistickým dětem

■ LEA ČERVEŇANSKÁ
zdroj: internetové portály

Odhaduje sa, že viac ako sedemdesiatdva tisíc detí vo veku medzi tromi a desiatimi rokmi je v Británii postihnutých autizmom.

Koncom februára bola preto spustená kampaň s cieľom vyzbierať milión libier, ktoré pomôžu zabezpečiť psov špeciálne trénovaných na pomoc deťom a mládeži s touto diagnózou. Prvé dieťa, ktoré už dostalo jedného zo psíkov, je Joe z Dundee na juhu Škótska. Chlapčekovi rodičia sa jeho diagnózu dozvedeli, keď mal dva roky. Jeho matka Paula Craik vysvetľuje, že to bola situácia, s ktorou sa dá len ťažko zmieriť: „Joe bol očividne frustrovaný v obchodoch, v hlučných davoch, vyvedený z miery, napríklad, aj jasnými farbami. Lahko podľahol stresu a často okolo seba začal zúrivo mávať malými pästičkami. Ak sme sa snažili držať ho za ruku a kráčať ulicou, odmietal. Nemal rád ani dotyk našej dlane. Snažil sa vykročiť opačným smerom, vytrhol sa nám a museli sme za ním utekať.“

No potom sa pani Paula dopyčala o organizácii v Kanade, ktorá už dlhšie úspešne trénuje psíkov pre mládež s autizmom, a bola rozhodnutá jedného takého nájsť pre svojho malého synčeka. Skontaktovala sa s charitou menom Support Dogs, ktorá sa rozhodla pomôcť. Avšak Joe si spočiatku na prítomnosť psíka musel zvykať, preto raz týždenne absolvoval s mamkou výlet do centra vodiacich psov.

Potom po mnohých mesiacoch hľadania malému Joeovi predstavili Lacey a po takmer roku tréningu sa tento labrador prisťahoval do ich rodiny. Joey, ktorý má teraz päť rokov, je pripútaný k popruhom psíka, ktorý je trénovaný tak, aby zaistil, že chlapček nemôže vbehnúť do nebezpečných situácií. Rodina teraz taktiež môže chodiť do obchodov, k lekárom, zubárom a do nemocnice bez nepredvídateľných, a hlavne stresujúcich situácií.

Dokonca aj Joeova slovná zásoba sa zdokonalila. Pred príchodom Lacey vedel povedať a rozumel len asi desiatim slovám, teraz sa dokonca učí Španielčinu! Pani Craiková má tiež pocit, že ľudia sú ochotnejší sa s chlapcom pokúšať konverzovať, odkedy má štvornohého pomocníka.

„Predtým sa k nám ľudia ani nepriblížili, lebo automaticky dospeli k predpokladu, že Joe je jednoducho nevychované dieťa. Teraz však sami prichádzajú, pozerú sa na Joea a on sa im pozrie do tváre. Pýtajú sa ho otázky ako „Ako sa volá tvoj psík? Je to výnimočné zvieratko.., a on im odpovedá. Možno po Uzbekistansky a oni nerozumejú, čo sa im snaží povedať, ale už len fakt, že reaguje, je všetko, na čom záleží.“

Trojročná Lacey bude onedlho pokračovať v ďalšom tréningu, ktorý ju má naučiť niekoľkým bezpečnostným návykom navyše. Naučí sa, napríklad, ako sa postaviť pred chlapca a postrčiť ho naspäť, ak vycíti, že je v nebezpečí.

Prítomnosť a veľká obetavá pomoc Lacey umožnila Paulinej rodine žiť.

„Chcem poďakovať charite Support Dogs za to, že nám dala nádej na Joeovu budúcnosť. Predtým sme netušili, čo jeho budúce dni prinesú, kdežto teraz môžeme aspoň dúfať, že by mohol viesť relatívne normálny život. Lacey je jeho najlepšia kamarátka.“ □

Späť do minulosti.

„Hry namiesto telky“

Osemročný psík necháva svojich majiteľov a susedov v nemom úžase vďaka chľapatému rukávu plnému očarujúcich trikov.

Cindy, king-charles španiel s rodokmeňom, vie balansovať predmetmi na všetkých štyroch labkách, zatiaľ čo leží na chrbte. Taktiež vie udržať golfovú loptičku na lyžici, ktorú drží v ústach, a pri tom všetkom udrží jeden predmet na hlave.

Hrdý majiteľ Mark Bucknell z Wednesfieldu v strede anglickej zeme povedal: „Kto potrebuje televíziu, keď máte psa, akým je naša Cindy?“

Tvrdí, že rodina začala Cindy učiť triky, keď ju prijali do svojho domova vo veku ôsmich

mesiacov. Najstarší sedemdesiatročný člen rodiny Ron sám povedal, že už sú na konci s fantáziou. Čo ešte by mohli psíka naučiť?

Cindy trvalo šesť mesiacov, kým sa naučila vyčakať na svoju odmenu. No a teraz, po mnohých rokoch, sú jej cirkusantské schopnosti nedotknute ohromujúce aj napriek tomu, že už podstúpila dve operácie nôh.

Pán Bucknell svojim závistlivým psičkarským kolegom radí takto: „Nerobíte psíkovi žiadnu láskavosť, ak ho nechávate hlúpym. Zapojte trochu kreativity a snahy, vybudujte u svojho psa nejakú inteligenciu, pomôžte mu pochopiť. On bude mať šťastnejší, plnší život, a vy lepšieho, zábavnejšieho psa.“

Kólia prežila prehltnutie ihlice

Kólia Cassie sa úspešne zotavuje po tom, ako drevená ihlica z kebabu prehltnutá na narodeninovej oslave dieťaťa v rodine vykukla po piatich mesiacoch na svetlo sveta spomedzi jej rebier. Sučkina majiteľka Suzanne Weir nemala ani tušenia, čo spôsobovalo bolesti jej miláčika, a na vyšetrenia už rezignovala. Ale keď sa v jednu noc zobudila na hlasné Cassine zavýjanie a vydala sa na prieskum, našla päťnásťcentimetrovú ihlicu trčiacu zo sučkinho hrudného koša - ešte vždy nepoškodenú. Veterinár tvrdí, že Cassino prežitie je zázrak. Suzanne verí, že dvanásťročná Cassie prehltla

špicatú ihlicu na narodeninovej oslave jej syna ešte v októbri. Hovorí: „Pár dní neskôr Cassie začala byť chorá. Rýchlo sa jej znížila váha, začala mať problémy s dýchaním a na boku sa jej objavila hrčka. Zobrala som ju k veterinárovi a bolo mi povedané, že situácia nevyzerá dobre. Domnienky boli, že Cassie možno bola postrelená vzduchovkou, alebo že môže ísť o nádor.“

Keď som v tú noc zbadala ihlicu trčiacu z jej tela, bola som naozaj šokovaná. Cassie bola očividne vystresovaná a ja som si všimla päť centimetrov špicatej ihlice, ktorá prerazila von

na mieste, kde pred tým bola ona „nádorová, hrčka. Musela som sa obrniť odvahou a vytiahnuť ju. Veterinári môjmu príbehu nemohli uveriť, keď som im ukázala ihlicu, ktorá bola po piatich mesiacoch nepoškodená v jednom kuse. Ak by si nebola prepracovala svoju cestu sučkiným vnútorným systémom, určite by bola znamenala jej smrť.“

Cassie je teraz na antibiotikách, aby sa predišlo infekcii počas hojenia jej rán, ale zotavuje sa dobre.

„Sme veľmi radi, že ju môžeme vidieť opäť skákať a pobehovať tak ako predtým.“ □